

[Hans Rasmussen.]

af den Natur, at det maa siges at være en ret indgribende Foranstaltning, og at man med Rette kan stille det Spørgsmaal, om ikke Tingene vil ligge saaledes efter dette Forslags eventuelle Vedtagelse, at saare mange interesserede, naar de ser paa Sagen, som den da former sig, vil sige til sig selv: Naar dette nu er vedtaget, kunde der saa maaske ikke være Grund til ganske at fjerne § 44, 2det Stykke? Jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt vi ved en fortsat og grundigere Overvejelse af Spørgsmaalet maatte kunne dele dette Synspunkt, men det staar i alt Fald saaledes for os, at efter en eventuel Vedtagelse af det, der her foreligger, vil man vistnok i den kommende Tid tvinges ind paa Spørgsmaalet om en større Ligestilling mellem Dommerembeder og andre Embeder, idet det maaske kan være paa sin Plads, at der kun lades tilbage den grundlovmæssige Sikkerhed, der er truffet Bestemmelse om paa dette Omraade.

I den afgivne Betænkning findes der et Par Bilag, som jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til. Det første Bilag er en Skrivelse, som er tilstillet Ministeren af Præsidentraadet, d. v. s. en Institution, der fra alle Sider væsentligt betragtes som en disciplinær Institution, og man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at denne Institution kort og klart erklærer sig for inkompetent til at udtale sig om den foreliggende Sag. Det er noget mærkværdigt, at Ministeren under Forberedelsen af Sagen har nøjedes med at indhente en Erklæring fra dette Præsidentraad, der tydeligt og klart siger: her har vi intet at udtale os om.

Derimod savnede vi, og det mener jeg, vi havde Ret til, en Erklæring fra det Retsplejeudvalg, der er institueret i Henhold til Retsplejelovens § 1023, thi dette Udvalg maa jo betragtes som en raadgivende Institution, som det maa være paa sin Plads at høre, naar der foreslaas Ændringer af den Lov, som det er dette Udvalgs Opgave at erklære sig om. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa den Erklæring, der foreligger fra det staaende Retsplejeudvalg, jeg skal kun for det første kort gøre opmærksom paa den Omstændighed, at Udvalget ikke betragter Sagen under samme Synsvinkel som den juridiske Professor, der er optraadt i Pressen til Fordel for det foreliggende Lovforslag, og som har villet begrunde sin anbefaling af Forslaget med, at det saavel sagligt som praktisk var et ganske ringe Spørgsmaal. Det fremgaar af det staaende Retsplejeudvalgs Erklæ-

ring, at man fra den Side endog betragter det som et Spørgsmaal, der tangerer nogle af Principperne i selve Retsplejeloven. Opfattelsen er altsaa af en ganske anden Natur paa dette Hold. Jeg føjer til, at min Gruppe ikke, da vi var med til at fremsætte Ønske om at indhente denne Erklæring, i nogen Maade stillede os paa det Standpunkt, at vi vilde føle os bundne af en Udtalelse fra denne Institution, men vi mener, som alt sagt, at det var paa sin Plads at have til Vejledning ved vore Overvejelser en Udtalelse netop fra denne Institution, og Udtalelsen er jo ogsaa blevet af en ganske tydelig Karakter. Retsplejeudvalget paa-viser dernæst, saa vidt jeg kan skønne, en Række Mangler ved Lovforslaget, og for saa vidt har jeg Lov til at sige, at Udtalelsen underbygger den Betænknelighed, som vi paa Forhaand nærede, og som jeg gav Udtryk ved første Behandling. Fra Venstres Side mener man at kunne se ganske bort fra Retsplejeudvalgets Erklæring, og det bliver naturligvis dette Partis egen Sag, men det forekommer mig, at man, naar man ser den affejdende Holdning, Venstre indtager overfor denne Erklæring, kommer til at mindes Situationen hos hin Advokat, der i en vanskelig Situation spurgte sin Sekretær og i Stedet for et Svar fik det Spørgsmaal af Sekretæren: paa hvilken Side staar vi i denne Sag? Hvad de Konservatives Stilling angaar, synes jeg, at denne Erklæring fra det staaende Retsplejeudvalg maa være en meget stram Snaps at faa ned. Det vil interessere mig at se, naar Sagen kommer til Afgørelse, om det samfundsbevarende konservative Parti vil være i Stand til at skylle denne Hivert ned uden alt for stærke Grimasser i Ansigtet. I hvert Fald maatte man have Grund til at antage, at en Erklæring af denne Art netop overfor den Side maatte være af ikke ringe Virkning.

Endnu skal jeg kun sige, at naar vi ser paa Sagen, som den forelaa fra først af, og som den nu foreligger, ledsaget af de fremskaffede Bilag og af det Ændringsforslag, som er stillet, mener jeg at kunne sige, at det, der her er Tale om, vistnok er noget, som burde have været underkastet en grundigere Overvejelse. Man faar ogsaa Betænkneligheder, naar man erindrer den Fremgangsmaade, der i det hele taget er anvendt i denne Sag. Maa jeg kort minde om, at i Sommer forsøgte man ved en anden Lov, nemlig Tjenestemandsløven, at indsmugle en Ændring i selve Retsplejeloven, en Fremgangsmaade, som dog vist maa kaldes ganske usædvanlig. Senere blev Ministeriet af